

1. DEN EUROPÆISKE ARRESTORDRE

ARRESTORDRENS IKRAFTTRÆDELSE

Den Europæiske Arrestordre blev vedtaget i 2002, og trådte i kraft den 1. januar 2004.

Den erstattede det eksisterende udleveringssystem med en ordning, der forpligter det fuldbyrdende land til, på begæring fra det udstedende land, at anholde og overgive en eftersøgt og mistænkt person til det udstedende land på baggrund af en retsafgørelse fra dette land = *princippet om gensidig anerkendelse*.

ANVENDELSESOMRÅDE

Udgangspunkt: Den europæiske arrestordre finder anvendelse ved udlevering mellem EU-medlemslande.

- Dvs., at den KUN finder anvendelse for lande, der er medlem af EU.
  - Det betyder også, at hvis et EU-land efterlyser en person med henblik på fremsendelse af en arrestordre, og personen herefter bliver anholdt i et land udenfor EU, finder den europæiske arrestordre ikke anvendelse.
    - I dette tilfælde vil 1957-konventionen finde anvendelse.

Undtagelse: Medlemslandene kan frit anvende og indgå bilaterale eller multilaterale aftaler i det omfang, hvor de kan lette eller forenkle overgivelsesprocedurerne yderligere.

Den Europæiske Arrestordre finder anvendelse i tilfælde, hvor der ønskes udlevering til Danmark.

- Hvis der er tale om udlevering fra Danmark, er det den danske udleveringslov, der finder anvendelse.

ALMINDELIGE KRAV

Artikel 1: Definition af rammeafgørelsen → defineres som en retsafgørelse truffet af en medlemsstat med det formål, at en anden medlemsstat anholder og overgiver en eftersøgt person, med henblik på;

- Strafforfølgning
- Fuldbydelse af en frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning.

Artikel 2, stk. 1: Bestemmer, hvornår en arrestordre kan udstedes → en arrestordre kan udstedes, når der er begået en lovovertrædelse og;

1. Der kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvelse med mere end 1 års varighed i det udstedende land.

ELLER

2. Der er afsagt en endelig dom på mindst 4 måneders fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning.

Kriminalisering af lovovertrædelsen

Udgangspunkt: Udgangspunktet er, at udlevering kan betinges af, at der dobbelt strafbarhed, jf. **artikel 2, stk. 4**.

- Dvs. lovovertrædelsen både er kriminaliseret i det udstedende og fuldbyrdende land.

Kravet om dobbelt strafbarhed skal være opfyldt på gerningstidspunktet, dvs. senere opfyldelse medfører ikke, at der kan ske udlevering.

Der er ikke et krav om, at den retlige beskrivelse i de to lande skal svare til hinanden – der er blot krav om, at den pågældende handling er strafbar efter den fuldbyrdende stats lovgivning.

- = dobbelt strafbarhed in abstracto i modsætning til in concreto.

ØLD 22.12.2008: En dansk statsborger blev i 2009 udleveret til Tyskland efter, at Østre Landsret havde godkendt Justitsministeriets afgørelse herom.

- Danskeren var mistænkt for at have distribueret nazistisk musik, der opfordrede til racehad, hvilket i Tyskland kan straffes med fængsel.
- Danskeren blev anholdt i Danmark, hvorefter Tyskland krævede manden udleveret med det samme.
- Han blev i Tyskland sigtet for overtrædelse af den tyske racismelovgivning samt for udbredelse af propaganda for forfatningsstridige organisationer.
- Der blev i afgørelsen lagt vægt på, at mandens handlinger ligeledes var omfattet af dansk straffelov (racismeparagraffen), hvilket var afgørende for, at Danmark var forpligtet til at udlevere manden, idet territoriereglen, da ikke kunne gøres gældende.

OBS – udlevering kan ikke afslås under henvisning til, at den handling, der er baggrunden for udleveringsbegæringen, savner tilstrækkeligt bevismæssigt grundlag (gælder når vi er indenfor EU).

Såfremt tilbageholdelse sker uden tilladelse, kan den forfølgende stat kun tilbageholde indtil den kontraherende stat kan overtage.

Med tilladelse

Hvis den kontraherende stat i erklæringen har givet tilladelse til tilbageholdelse, så kan politiet ligeledes kropsvisitere, foretage beslaglæggelse af genstande mv.

Det er en betingelse at tilbageholdelsen er:

- Nødvendig
- Proportional – dette er især i forhold til hvilke midler, der anvendes.
- Foretaget uden brug af tjenestevåben.

En tilbageholdt person, kan ikke umiddelbar medtages til den eftersættende stat – dette skal ske efter reglerne om udlevering.

- Hvis der sker anholdelse af den eftersatte person, og denne ikke er statsborger i den kontraherende stat, skal der ske løsladelse inden 6 timer, jf. art. 41, stk. 6, 2. led.
  - Der skal ikke ske løsladelse, hvis der inden da er fremkommet en anmodning om anholdelse og fængsling med henblik på udlevering, jf. art. 41, stk. 6, 2. led.

Geografisk begrænsning, artikel 41, stk. 3

- Litra a: Landende kan i erklæringen begrænse eftersættelsen geografisk og tidsmæssigt.
- Litra b: Landende kan i erklæringen undlade at begrænse eftersættelsen geografisk og tidsmæssigt.

Danmark har i forhold til både Tyskland og Sverige valgt at begrænse eftersættelsen på dansk territorium.

Forbrydelsens karakter, artikel 41, stk. 4

Efter stk. 9 anfører de kontraherende parter i erklæringen, hvilke strafbare handlinger, der er omfattet af stk. 1

- Litra a: Angiver en række strafbare forhold, som landende skal tillade eftersættelse af ind på deres område.
  - Dette gælder også, selvom der ikke ved den konkrete eftersættelse er opnået tilladelse til grænsepassagen.
- Litra b: Landende kan erklære, at man generelt tillader grænsepassage, uden en konkret tilladelse, for strafbare handlinger, der kan medføre udlevering landende imellem.

Danmarks aftale med Tyskland og Sverige

Med Tyskland

Danmark har i forhold til Tyskland taget følgende forbehold:

- Grænsen må kun overskrides fra Tyskland uden tilladelse, hvis der er tale om en alvorlig forbrydelse.
- Danmark har fastsat en geografisk begrænsning, således, at forfølgelsen på ingen måde kan udstrækkes mere end 25 km. ind på dansk territorium.
  - OBS – dette er minimumsreglen, hvorfor Danmark ikke kan tage forbehold for en kortere strækning.
- Tyske politifolk må ikke foretage tilbageholdelse på dansk territorium.

De nærmere betingelser fremgår af de danske og tyske erklæringer i tilknytning til ratifikationen af Schengenkonventionen samt en bilateral aftale fra 2001.

Tyskland har ikke taget samme forbehold overfor Danmark.

5. FINANSIERING AF TERRORISME

TERRORISME GENERELT

FN har ingen internationalt accepteret definition på terrorisme.

- Dette har man ikke, idet man ikke har kunne nå til enighed om, hvorvidt statslig terrorisme skulle inddrages, og om hvorvidt frihedskæmpere skal være omfattet af definitionen.

Efter angrebet på World Trade Center den 11. september 2001, vedtog FN Sikkerhedsråd resolution 1373, der under henvisning til indholdet i de nævnte FN-konventioner, pålægger medlemsstaterne, at;

- Forebygge og forhindre finansiering af terrorisme
- Kriminalisere forsætlig indsamling af midler til terror
- Indefryse midler tilhørende personer, der begår eller forsøger at begå terrorhandlinger
- Forhindre, kriminalisere og strafforfølge terrorhandlinger med alvorlig straf
- Samarbejde i større udstrækning for at forhindre og retsforfølge terror.

Resolutionen indeholder ikke en definition på, hvad der skal forstås ved en terrorhandling.

EU har udarbejdet Den Europæiske rammeafgørelse om bekæmpelse af terrorisme.

- Denne definerer og kriminaliserer terrorisme.
  - **Rammeafgørelsens art. 1**, definerer en terrorhandling som:
    - En række bestemt forsætlige handlinger,
    - Der i kraft af deres karakter eller den sammenhæng, hvorunder de bliver begået,
    - Kan tilføje et land eller en international organisation alvorlig skade
    - Når handlingen begås med det formål, at:
      - Alvorligt at intimidere en befolkning
      - Uretmæssigt at tvinge offentlige myndigheder eller en international organisation til at foretage eller undlade at foretage en handling
      - Alvorligt destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige struktur.

Definitionen svarer til straffelovens § 114.

STRAFFELOVENS § 114 b

Definition

Straffelovens § 114 b kriminaliserer:

- Økonomisk støtte eller formidling af andre midler til;
  - Personer eller grupper, der
    - Er involveret i terrorisme eller andre terrorlignende handlinger

Bestemmelsen kriminaliserer således personer, der;

- Der direkte eller indirekte;
  - Yder økonomisk støtte til
  - Tilvejebringer eller indsamler midler til, eller
  - Stiller penge, andre formuegoder eller finansielle eller lignende ydelser til rådighed.
- Personer eller sammenslutninger, der begår eller har til hensigt at begå terrorhandlinger efter straffelovens §§ 114 eller 114 a.